

начала-та на истина-та са въ естество-то, и неводими-те отъ тѣхъ продолженія са въ единственна-та имъ полза, Треба убо съ просто-сердце да тражиге истина-та; защото просто-то сердце накогода не ся е притворило какъ не разумява онова що разумява, и какъ вѣрува онова що не вѣрува; не содѣйствува за измамване на себе нито да измаме испослѣ другы-те. Просто-то убо сердце не е немощно, какъ-то сердца-та на мнозина, които ся захранятъ отъ единственната си полза, но силно и способно за траженіе и сохраненіе на истинна-та. — Невозможно ми бѣ рече Паріи-та, да развья понятіето си колко-то ты го разви. Истина-та е като роса небесна, която за да задержиге чиста, треба да я собиреме въ чистъ сосудъ.”

Прехарно това искреннѣйшій чловѣче. рече Англичанинъ-атъ, но остава намъ да найдиге най-трудно-то. Гдѣ трѣба да тражиге истината? Отъ насъ зависи да имаме просто-сердце; но отъ другы-те чловѣцы зависи истина-та. Гдѣ ще да я намѣриме, ако они що са околъ насъ са заблуждени отъ предрасудицы, или развратени отъ своя-та единственна полза, какъ-то на мнозина това ся случава? Азъ путешествовахъ